

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. července 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Miroslava Dlouhé a soudců JUDr. Miroslava Nováka a JUDr. Dany Kancírové, v trestní věci obžalovaného **Z.K., narozeného XXXXX**, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 27.5.2021, č.j. 11 T 34/2021-128, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o trestu.**

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku se upouští od potrestání obžalovaného.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně uznal obžalovaného vinným přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 258 odst. 1,2 písm. a) trestního zákoníku, jichž se obžalovaný dle zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že dne 24. 1. 2021 v 19:04 hodin v Brně na světelné křižovatce ul. náměstí 28. října a Milady Horákové poté, co jako řidič osobního automobilu zn. Škoda Octavia, reg. zn. XXXXX, černé barvy, zastavil za osobním automobilem zn. Škoda Octavia, reg. zn. XXXXX, bílé barvy, které řídil K.P., narozen XXXXX, vystoupil ze svého vozidla a přiběhl k vozidlu Škoda Octavia, reg. zn. XXXXX, u kterého se pokoušel otevřít jeho levé přední dveře, které však byly zamčené, a poté do nich opakovaně kopal a bouchal rukou, čímž způsobil v karoserii dveří prohlubeň, v důsledku čehož vznikla majiteli vozidla společnosti XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, škoda poškozením ve výši **28 571 Kč**, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl

rozsudkem Okresního soudu Frýdek-Místek, sp. zn. 2 T 23/87, ze dne 23. 3. 1987, odsouzen za trestný čin výtržnictví podle § 202 odstavec 1 zákona č. 140/1961 Sb.

2. A za to mu podle § 358 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 18 měsíců a dále podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Alianz pojišťovně a.s. ve výši 18.613 Kč a podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou společnost XXXXX s jejím nárokem na náhradu škody, odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. V podaném odvolání, které si sepsal sám obžalovaný, opakuje svoji verzi skutkového děje a trvá na tom, že to byl právě poškozený, který celou situaci vyvolal.
4. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal výroky napadeného rozsudku v intencích podaného odvolání, přezkoumal zároveň způsob řízení, který těmto výrokům předcházel a dospěl k těmto závěrům.
5. Pokud jde o způsob řízení před soudem I. stupně, tak zde odvolací soud pochybení neshledal, neboť soud prováděl důkazy způsobem tak, jak předpokládá trestní řád a tudíž veškeré provedené důkazy mohl užít ve svých úvahách o vině či trestu.
6. Podobnou situaci odvolací soud shledává i v rozsahu provedení dokazování, neboť ve věci byly provedeny fakticky všechny dostupné důkazy a tyto důkazy dovolily soudu I. stupně, aby mohl zaujmout jednoznačné stanovisko o vině či nevině a o trestu.
7. Pokud jde o hodnocení důkazů, tak zde odvolací soud žádné vady neshledal. Situace, která se zde projednává je poněkud zvláštní, kdy cca 3 minuty před projednáváním trestnými činy se situace opakovala v opačném gardu, kdy to byl poškozený K.P., který zastavil před vozidlem obžalovaného, vulgárně mu nadával a poškodil jeho vozidlo tím, že mu ulomil zpětné zrcátko a způsobil vady na karosérii a to konkrétně na dveřích a na střeše. Evidentně tedy jednání obžalovaného bylo reakcí na tento útok poškozeného.
8. Jak je patrné dále ze spisu, věc poškozeného byla řešena též pomocí trestního práva a věc poškozeného P. byla vyřízena tím, že bylo stíhání podmíněně zastaveno.
9. Obžalovaný u veřejného zasedání vyslovil lítost nad tím, co se stalo a prohlásil, že rozhodně se neměl mstít poškozenému za předchozí jednání a tudíž ho to vše velice mrzí. Za této situace odvolací soud dospěl k závěru, že výsledek obou trestních řízení by vedl k silné disproporcii mezi tím, že to byl právě poškozený, který celou záležitost vyvolal svým prvotním útokem na obžalovaného a obžalovaný evidentně v afektu a v okamžiku návalu zlosti se mu stejným způsobem revanšoval. Výsledek obou řízení je však výrazně odlišný, kdy zřejmě poškozený dodrží uvedené podmínky podmíněného zastavení a v rejstříku trestů by neměl žádný záznam na rozdíl od obžalovaného, který byť reagoval teprve následně by byl postižen výrazněji. Za této situace odvolací soud dospěl k závěru, že by měla existovat jistá proporcionalita ve fakticky podobném za podobné jednání co do následku, tedy trestu a s ohledem na výrazně změněný postoj obžalovaného u veřejného zasedání, jak již bylo zmíněno, má za to, že jsou splněny podmínky § 46 odst. 1 trestního zákoníku a proto rozhodl ve věci sám rozsudkem tím, že upustil od potrestání obžalovaného.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 29.07.2021

Miroslav Dlouhý v.r.

předseda senátu